

КАМПИ

Јасни

КАМПО, 1

Откуд толико топлине у овим призорима,
фасадама? Испред ових палата
гореле су ломаче, вршени покољи, куга,
одраном кожом
писала се историја.

Откуд тај мир што подсећа
на плаћене рачуне,
равну воду, животињски сан?

Пођи, што пре, заспаћеш овде,
изгубићеш се,
заборавити на себе.

КАМПО, 2

Још један трг, још један бунар
у средини, фасаде изједене влагом,
временом и сољу,
црвене се нагризене цигле.
И нема клупа, само степеници
бунара на којима младић и девојка
климају главама кљуцајући
своје сендвиче.

Два дечака и мали булдог играју фудбал.

Ни фонтане, ни кипа, једно дрво
с мало хладовине, баштица кафеа,
довољно за ово поподне,
за цео живот.

КАМПО, 3

Кампјело, не већи од каквог
стана, округла баштица са цвећем
и натписом „немојте брати
руже“. У висини, прозори гледају
прозоре, веш гледа веш, танки
димњаци као антене, доле мачке
испружене на камену. Мостић
преко канала врата су
од овог стана на отвореном.

Нико да застане, јер ако би застао
сигурно би преспавао ноћ овде.

КАМПО, 4

Заиста кампо, пољана, пашњак
по којем пасу сићушни пси и мачке.
Зараван на коју слећу
голубови,
понеки галеб.

Две-три клупе под дрветом
као привремени конаци,
катуни за боравак
у сезони.

Чесма из које вода непрестано
тече, успутна је станица,
место за кратак предак
и освежење
дугих каравана туриста
што наједном
избију
на ову висораван.

КАМПО, 5

И није трг, плато
од затрављеног шљунка,
испред ранохришћанске
базилике, унутра је мозаик
Страшног суда. Стубови
портика, различитих облика,
дужина, другачијих капитета,
доношени ко зна одакле,
из ко зна ког времена,
и мали киоск поред цркве
у којем има таман
колико треба
за једну ужину.

Да се поједе на камену,
овде, скромно и скрушено,
у тишини векова,
на пролећном сунцу
које не зна за време.

КАМПО, 6

Овде је некада била антикварна
књижара под ведрим небом,
могли сте ући, празни, с једне стране,
на трг, а изаћи, с друге, пуни књига.

Сада пада кишица по каменим
плочама, удно неба спрема се сунце.
На кровној тераси неко седи и посматра
празан призор.

То је птичица, слетела да се одмори,
пре него оде другде, на други трг,
пре но што поново оживе
усамљене тезге са сувенирима.

КАМПО, 7

На овом млаком сунцу
не може се опстати дуго.
Оволико, колико трен. Даље,
оно што видиш, само очи
гледају, лишће како се повија
на благом ветру, биљка
израсла при врху звоника,
у висини,
тихо из камена.

Корморан је заронио у воду
канала, и изрониће ко зна где,
код другог моста.

С овог моста, који има и своје
име, јер је овде све именовано,
посматрам и нестајем, ја, анониман,
само очи гледају, преплете
стубова, портал цркве,
мале промене на фасадама,
животна померања.

КАМПО, 8

Валерију Мајрелију

Волим тргове на којима се нико
не зауставља, који постоје тек тако,
да раставе зграде, да би четврт
могла да дише. Волим тргове
чији су једини посетиоци птице,
врапци и голубови, обичне
тргове са мачкама. Где не можете
сести, јер нема ни клупа, ни степеника,
ни кафеа, ни ресторана. Опустеле
заравни, напуштена дворишта,
остављена себи, ничији дом.
Само станице на пешачким

стазама, потврда да сте
на добром правцу.

Мали тргови али велике вешернице
тишине, препуштене сунцу и ваздуху,
где се рубље благо повија на ветру.

КАМПО, 9

Да још једном наслоним главу на бунар
и потиљком додирнем камен, док каналима
клизе чамци, камен овог града који, кажу,
тоне, апатичан, а у мојим очима
све више расте.

Распеће које сам данас видео у цркви,
још ми је у глави, његова слава. Ужас, вера,
у очима мишићавих фигура, која ће после
слабити, али се још увек држи.

Сачувати, у сваком случају, то зрнце вере,
као последњу наду и камен овог града
што се и данас лелуја, у априлском
светлу, на сплавовима подигнут
док је још било градова.

КАМПО, 10

Преживели након бродолома,
номадски је ово трг, као да стоји
а у ствари се креће. Неправилан,
настао случајно, зграде различитих
висина, боја, фасада, прозора,
мноштво, окупљено
на једном месту, што повија
простор.

Пре првих паноптикона, пре првих
лењира и равнања, кастрација
и ампутација.

Мали космос, с бунаром, пупком
света у средини, бурмом што венчава
воду и небо.

Зато ћемо овде застати, да предахнемо,
удахнемо ваздух као на некој планини.

КАМПО, 11

*Ја сам их, и сам дешињасџи,
џуно сакуџио...*

(Гете)

А овде се излази на отворено
море, које тако добро познајеш,
али с његове друге стране. Још један
пашњак, за галебове и корморане,
утрина од воде, и нигде краја
где год се окренеш.

Дрвене кућице на плажи, сада,
ван сезоне, избеглички су логори
чији су станари депортовани другде.
Само усамљени парови шетају
дуж линије воде.

Ни трага од славе овог места, нико
не умире у зноју, од лепоте и колере,
нико о томе
не снима филмове.

Може ли се видети ово место,
има ли ту места за нас?

Шкољке, потпуно другачије од наших,
с оне стране мора, за тебе су драгуљи
које радосно скупљаш.

Колика ти је кеса, чудо, и већ је крцата,
узми колико желиш, одавде, понеси
са собом, слободно и похлепно,
све те боје и шаре, њихове спирале,
све је то твоје.

И ово је трг, скакућемо по песку,
пре но што поново узлетимо.

КАМПО, 12

Слагалица од две хиљаде комада,
овог града у облику рибе, коју слажеш,
тако предано и сваки дан, након путовања,
већ је скоро при крају. Поново си прошла
кроз све његове улицице и канале, зашла
у дворишта и цркве. Та слагалица сија сада
у светлости лустера, на развученом столу
насред собе, док ми седимо око њега,
као на клупама око неке фонтане.